

متغیرهای سازمانی موثر بر تاب آوری پرستاران در دوران پاندمی کرونا (مطالعه کیفی)

زهرا سلطانی شال^۱

۱- نویسنده مسئول، کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

چکیده

شیوع ویروس کرونا همه چیز را در دنیا تحت تأثیر قرار داده و به همه اقشار آسیب‌هایی وارد کرده است، اما تردیدی نیست که در تمام دنیا فشار و آسیبی که بر کادر درمان و خانواده آنان وارد شد، بیش از سایر اقشار بود. با شیوع موج‌های کرونا در کشور فشار کار بر روی پرستاران بسیار زیاد بود و این قشر بیشترین آسیب‌ها را تحمل کردند. شیفت‌های فشرده و طولانی مدت، سختی و فشار کار فراوان، کم‌خوابی، تغییر برنامه غذایی، نبود استراحت، تفریح و مواجهه مستقیم با ویروس کشنده کرونا و نگرانی پرستاران از امکان ابتلای عزیزانشان و از همه مهم‌تر مواجهه مداوم با بیماران بدحال و حتی فوت کردن تعداد زیادی از آنان و ارتباط گرفتن با خانواده‌های داغدار، گوشه‌ای از سختی کار پرستاران در اپیدمی کرونا بوده است. تاب آوری آنها در طی بیماری همه گیر نه تنها برای ادامه کار در شرایط بحرانی و مراقبت همه جانبه از بیماران، بلکه برای کنترل شیوع بیماری بسیار مهم است. پژوهش حاضر به منظور کشف متغیرهای سازمانی موثر در افزایش تاب آوری و ادامه کار پرستاران در شرایط بحرانی و استرس اور پاندمی صورت گرفته است. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر نحوه ی گردآوری داده ها کیفی می باشد. جامعه پژوهش پرستاران شاغل در بیمارستان های مختص به بیماران مبتلا به ویروس کرونا می باشند. نمونه گیری به صورت هدفمند انجام گرفته است و با تعداد ۱۵ نفر از پرستاران از طریق مصاحبه ی نیمه ساختاریافته و عمیق اطلاعات جمع اوری شده است. مصاحبه برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش تحلیل چارچوبی مشتمل بر پنج مرحله انجام گردیده است و در جدول طبقه بندی شده است. با توجه به نتایج حاصله از اطلاعات گردآوری شده در بین متغیرهای سازمانی تعهد سازمانی نقش برجسته ای در میزان تاب آوری پرستاران داشته است. از طرف دیگر عدم کیفیت زندگی کاری مناسب در شرایط پاندمی مابقی برای ادامه کار پرستاران ایجاد نکرده است.

کلیدواژگان: تعهد سازمانی، کیفیت زندگی کاری، پرستاران، پاندمی، ویروس کرونا